

sowania w obwodowej komisji wyborczej. Błąd w liczbie kart do głosowania podanej w protokole głosowania odnosi się tylko do jednej karty i wobec tego nie miał wpływu na wynik głosowania w tym obwodzie. Pozostałych 5 opinii stwierdza bezzasadność podniesionych w protestach zarzutów wobec ich nieudowodnienia w 4 wypadkach, a w jednym — z powodu kwestionowania czynności obwodowej komisji podjętej w zgodzie z przepisami prawa wyborczego. Natomiast zarzuty nie udowodnione dotyczyły dopuszczenia się przez członków komisji wyborczej przestępstwa bez opisu konkretnych okoliczności jego popełnienia, niepodania wyników głosowania do publicznej wiadomości, naruszenia tajności wyborów, utrudnienia działań męża zaufania oraz bezprawnego dołączenia 2 kart do głosowania podczas liczenia głosów przez komisję.

3. Sąd Najwyższy podzielił także rozstrzygnięcia w 47 sprawach o pozostawieniu protestów bez dalszego biegu, gdyż nie spełniały one warunków określonych w Ordynacji wyborczej z powodu wniesienia ich po terminie, przez podmiot nie uprawniony bądź dlatego, że zawierały zarzuty nie mieszczące się w przedmiotowym zakresie protestu wyborczego. W tej grupie spraw znalazły się też protesty ograniczające się do kwestionowania wyborów bez przedstawienia albo wskazania na to dowodów, jak również protesty kwestionujące zasady prawa wyborczego, najczęściej ze

względu na pogląd, że dla uznania ważności wyborów konieczne jest zachowanie 50% frekwencji.

4. Z przedstawionych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 101 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483) i art. 128 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 maja 1993 r. — Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 45, poz. 205 ze zmianami) w związku z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 1991 r. — Ordynacja wyborcza do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1994 r. Nr 54, poz. 224 ze zm.)

stwierdza ważność

wyborów do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej przeprowadzonych w dniu 21 września 1997 r.

Przewodniczący: *Jan Wasilewski*

Prezes Sądu Najwyższego

Sędziowie Sądu Najwyższego: *Teresa Flemming-Kulesza, Józef Iwulski, Kazimierz Jaśkowski, Adam Józefowicz, Andrzej Kijowski, Roman Kuczyński, Jerzy Kuźniar, Jerzy Kwaśniewski, Maria Mańkowska, Zbigniew Myszka, Teresa Romer, Walerian Sanetra, Jadwiga Skibińska-Adamowicz, Stefania Szymańska, Maria Tyszel, Barbara Wagner, Andrzej Wasilewski, Andrzej Wróbel*

854

OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 9 grudnia 1997 r.

o sprostowaniu błędu.

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 30 grudnia 1950 r. o wydawaniu Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i Dziennika Urzędowego Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” (Dz. U. Nr 58, poz. 524, z 1991 r. Nr 94, poz. 420 i z 1993 r. Nr 7, poz. 34) prostuje się następujący błąd:

W zarządzeniu Szefa Urzędu Ochrony Państwa z dnia 17 września 1997 r. w sprawie ustalania rozkładu czasu służby funkcjonariuszy Urzędu Ochrony Państwa (Monitor Polski Nr 68, poz. 672) w § 1 ust. 2 zamiast brzmienia:

„2. Łączna długość czasu służby, o którym mowa w ust. 1, nie może być dłuższa niż 40 godzin na

tydzień, 160 godzin na miesiąc lub 480 godzin na kwartał.”

powinien mieć brzmienie:

„2. W rozkładach czasu służby, w których ze względu na rodzaj służby lub jej organizację dopuszcza się przedłużenie czasu służby do 12 godzin na dobę, czas służby w tych rozkładach nie może przekraczać średnio 40 godzin na tydzień w przyjętym okresie rozliczeniowym, nie dłuższym niż jeden kwartał.”

Prezes Rady Ministrów: w z. *L. Balcerowicz*

855

OBWIESZCZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 grudnia 1997 r.

w sprawie wysokości składki na Fundusz Pracy.

Zgodnie z art. 33 ust. 7 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. z 1993 r. Nr 72,

poz. 344, z 1994 r. Nr 76, poz. 344, Nr 121, poz. 591 i Nr 133, poz. 685, z 1995 r. Nr 78, poz. 390, Nr 124,